

- 2) Skal artikel 20 TEUF og artikel 21 TEUF da fortolkes således, at de er til hinder for, at EU-medlemsstaten Nederlandene ikke forlænger understøttelse til en uddannelse på en undervisningsanstalt i et OLT-område (Curaçao), som der var ret til, da den pågældendes fader var beskæftiget i Nederlandene som grænsearbejder, idet den manglende forlængelse begrundes med, at den pågældende ikke opfylder den betingelse, der gælder for enhver unionsborger, herunder egne statsborgere, nemlig at den pågældende i mindst tre af de seneste seks år forud for optagelsen på den omhandlede uddannelse skal have boet i Nederlandene?

⁽¹⁾ Rådets forordning nr. 1612/68/EØF af 15.10.1968 om arbejdskraftens frie bevægelighed inden for Fællesskabet (EFT 1968 II, s. 467).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Belgien) den 1. juli 2013 — Ordre des architectes mod État belge

(Sag C-365/13)

(2013/C 274/11)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Ordre des architectes

Sagsøgt: État belge

Præjudicielt spørgsmål

Skal artikel 21 og 49 i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/36/EF af 7. september 2005 om anerkendelse af erhvervsmæssige kvalifikationer ⁽¹⁾, hvorefter medlemsstaterne er forpligtet til at anerkende de deri omhandlede uddannelsesbeviser ved at give dem samme retsvirkning på deres område som de uddannelsesbeviser, de selv udsteder, for så vidt angår adgang til og udøvelse af erhvervsmæssig virksomhed, fortolkes således, at de forbyder, at en medlemsstat fastsætter krav om, at en indehaver af et uddannelsesbevis for arkitekter, der er i overensstemmelse med nævnte direktivs artikel 46, eller af et bevis, der er omhandlet i artikel 49, stk. 1, for at kunne blive opført på Arkitektforeningens liste desuden skal opfylde betingelser om en praktisk uddannelse eller erfaring svarende til dem, der kræves for indehavere af et uddannelsesbevis for arkitekter, der er udstedt på dens område efter opnåelsen af disse?

⁽¹⁾ EUT L 255, s. 22.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Handelsgericht Wien (Østrig) den 3. juli 2013 — Harald Kolassa mod Barclays Bank PLC

(Sag C-375/13)

(2013/C 274/12)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Handelsgericht Wien

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Harald Kolassa

Sagsøgt: Barclays Bank PLC

Præjudicielle spørgsmål

A. Artikel 15, stk. 1, i forordning (EF) nr. 44/2001 ⁽¹⁾ (Bruxelles I-forordningen):

- 1) Skal formuleringen i artikel 15, stk. 1, i forordning (EF) nr. 44/2001: »I sager om aftaler indgået af en person (forbrugeren) med henblik på brug, der må anses at ligge uden for hans erhvervsmæssige virksomhed«, fortolkes således, at

1.1. en sagsøger, der som forbruger har erhvervet en ihændehaverobligation på det sekundære marked og nu rejser krav mod udstederen på grundlag af prospektansvaret på grund af tilsidesættelse af oplysnings- og kontrolforpligtelser samt på grundlag af obligationsvilkårene, kan påberåbe sig denne kompetencefastlæggelse, når sagsøgeren gennem købet af værdipapiret af tredjemand afledt er indtrådt i kontraktforholdet mellem udstederen og den, der oprindeligt tegnede obligationen?

1.2. (såfremt spørgsmål 1.1 besvares bekræftende) sagsøgeren også kan påberåbe sig det værneting, der følger af nævnte artikel 15, når den tredjemand, som forbrugeren har købt ihændehaverobligationen af, har erhvervet den med henblik på brug, der må

anses at ligge inden for denne tredjemands erhvervsmæssige virksomhed, og sagsøgeren dermed overtager obligationen fra en person, der ikke er forbruger?

1.3. (såfremt spørgsmål 1.1 og 1.2. besvares bekræftende) sagsøgeren også kan påberåbe sig forbruger-vernetinget i henhold til nævnte artikel 15, når han ikke selv er ihænde-haver af obligationen, men det derimod er den tredjemand, som af sagsøgeren har fået i opdrag at anskaffe værdipapiret, og som ikke selv er forbruger, der efter aftale opbevarer værdipapiret i eget navn for sagsøgeren, og sagsøgeren kun har et obligationsretligt krav på udlevering heraf?

2) (såfremt spørgsmål 1.1 besvares bekræftende) Har den ret, ved hvilken en sag om kontraktforhold vedrørende krav, der udspringer af erhvervelsen af en obligation, også en accessorisk kompetence i henhold til artikel 15, stk. 1, i forordning (EF) nr. 44/2001 for så vidt angår krav om erstatning uden for kontrakt, der udspringer af den samme erhvervelse?

B. Artikel 5, nr. 1), litra a), i forordning (EF) nr. 44/2001 (Bruxelles I-forordningen):

1) Skal formuleringen i artikel 5, nr. 1), litra a), i forordning (EF) nr. 44/2001: »i sager om kontraktforhold«, fortolkes således, at

1.1. en sagsøger, der har erhvervet en ihænde-haverobligation på det sekundære marked og nu rejser krav mod udstederen på grundlag af prospektansvaret på grund af tilsidesættelse af oplysnings- og kontrolpligter samt på grundlag af obligationsvilkårene, kan påberåbe sig denne kompetencefastlæggelse, når sagsøgeren gennem købet af værdipapiret af tredjemand afledt er indtrådt i kontraktforholdet mellem udstederen og den, der oprindeligt tegnede obligationen?

1.2. (såfremt spørgsmål 1.1 besvares bekræftende) sagsøgeren også kan påberåbe sig det verneting, der følger af nævnte artikel 5, nr. 1), litra a), når han ikke selv er ihænde-haver af obligationen, men det derimod er den tredjemand, som af sagsøgeren har fået i opdrag at anskaffe værdipapiret, der efter aftale opbevarer værdipapiret i eget navn for sagsøgeren, og sagsøgeren kun har et obligationsretligt krav på udlevering heraf?

2) (såfremt spørgsmål 1.1 besvares bekræftende) Har den ret, ved hvilken en sag om kontraktforhold vedrørende krav, der udspringer af erhvervelsen af en obligation, også en accessorisk kompetence i henhold til artikel 5,

nr. 1), litra a), i forordning (EF) nr. 44/2001 for så vidt angår krav om erstatning uden for kontrakt, der udspringer af den samme erhvervelse?

C. Artikel 5, nr. 3), i forordning (EF) nr. 44/2001 (Bruxelles I-forordningen):

1) Udgør kapitalmarkedsretlige krav i tilknytning til prospektansvar og krav som følge af tilsidesættelse af beskyttelses- og oplysningsforpligtelser i forbindelse med udstedelsen af en ihænde-haverobligation sager om erstatning uden for kontrakt i den forstand, hvori udtrykket anvendes i artikel 5, nr. 3), i forordning (EF) nr. 44/2001?

1.1. (såfremt spørgsmål 1 besvares bekræftende) Gælder dette også, når en person, som ikke selv er ihænde-haver af obligationen, men kun har et obligationsretligt krav på udlevering over for ihænde-haveren, der efter aftale opbevarer værdipapiret for vedkommende, retter disse krav mod udstederen?

2) Skal formuleringen i artikel 5, nr. 3), i forordning (EF) nr. 44/2001 »det sted, hvor skadetilføjelsen er foregået eller vil kunne foregå«, fortolkes således, at i tilfælde af køb af et værdipapir på grundlag af forsætligt urigtige oplysninger

2.1. antages stedet for skadetilføjelsen at være skadelidtes bopæl forstået som midtpunktet for skadelidtes formue?

2.2. (såfremt spørgsmål 2.1 besvares bekræftende) Gælder dette også, når købsordren og overførslen af værdien kan tilbagekaldes, indtil transaktionen er afviklet, og afviklingen fandt sted i en anden medlemsstat nogen tid efter debiteringen af skadelidtes konto?

D. Prøvelse af kompetencen, faktiske omstændigheder af dobbelt relevans

1) Skal retten inden for rammerne af den prøvelse af kompetencen, som den skal foretage i henhold til artikel 25 og 26 i forordning (EF) nr. 44/2001, iværksætte en omfattende bevisførelse for omtvistede faktiske omstændigheder, som er relevante både for kompetence-spørgsmålet og for spørgsmålet om det rejste kravs eksistens (»faktiske omstændigheder af dobbelt relevans«), eller kan den ved afgørelsen af kompetencespørgsmålet lægge til grund, at det af sagsøgeren hævdede er korrekt?

(¹) Rådets forordning (EF) nr. 44/2001 af 22.12.2000 om retternes kompetence og om anerkendelse og fuldbyrdelse af retsafgørelser på det civil- og handelsretlige område (EFT L 12, s. 1).